

1. Obiekt

**STOPIEŃ WODNY Nr 16 DROGI WODNEJ WISŁA – ODRA –
- ZESPÓŁ**

2. Czas powstania

1912 - 1916

3. Miejscowość

**GÓRA NAD NOTECIĄ –
PIANÓWKA**

11. 1. Widok na stopień wodny Pianówka od południa, fot. 6762. 2. Widok na jaz od pld.-zach. (od wody dolnej), fot. 6795.

Orientacja: 1 : 100 000

4. Adres

**Rzeka Noteć km 136,24 drogi wodnej
Wisła Odra, stopień wodny nr 16**

5. Przynależność administracyjna

Województwo: wielkopolskie

Gmina:

Czarnków

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna przed 1 IV 1975

Województwo: poznańskie

Powiat

Czarnków

8. Właściciel i jego adres:

**Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej
w Poznaniu, ul. Szewska 1,
61-760 Poznań, tel. 061 856-77-00**

9. Użytkownik i jego adres:

**Zarząd Zlewni Noteci z siedzibą w
Bydgoszczy, ul. Marcinkowskiego 1,
85-056 Bydgoszcz, tel. 052 376-84-50**

10. Rejestr zabytków

Nr ... **522/4146/A** data ... **8.08.2008**

- dec. Gmin noteci
Wotekig

Droga wodna Wisła – Odra była projektowana już od poł. XVI w. Regulacja Noteci i przystosowanie jej do spławu polskich produktów rolniczych do Szczecina było dyskutowane – niestety bezskutecznie – z Brandenburgią. W XVIII w. opracowano pierwszy projekt kanału Brda – Noteć. Dopiero po pierwszym rozbiórze Polski podjął polski pomysł budowy kanału Brda – Noteć król pruski Fryderyk II. Król ten w nowej sytuacji politycznej zamierzał obrócić tę realizację przeciwko Polsce – kanał miał łączyć Królewiec z Berlinem i był korzystną drogą zaopatrzenia wschodnich oddziałów armii pruskiej, a ponad to stanowił zagrożenie handlowe dla polskiego wówczas Gdańska. W 1772 r. rozpoczęto prace przygotowawcze. Budowa pierwszego odcinka 26. kilometrowej długości trwała do 1774 r. W 1775 r. poprawiono podstawowe usterki i uruchomiono ten odcinek kanału. Ponieważ droga wodna posiadała szereg wad i już w 1792 r. była mało sprawna, na przełomie XVIII i XIX w. przebudowano część śluz na murowane z cegły i piaskowca (projektantem i wykonawcą był Peterson). Kolejne znaczące przebudowy i korekty urządzeń wodnych miały miejsce w latach 1840-1852. W latach 1875-1879 skanalizowano Brdę. Górną Noteć skanalizowano w okresie 1878-1882 r. na odcinku 105 km (istnieje do dzisiaj bez zmian). Dolną Noteć kanalizowano w latach 1873-1882. Realizacja ta wykonana była początkowo wadliwie. Korektę regulacji i kanalizacji Dolnej Noteci rozpoczęto w 1891 r. Wyprostowano bieg rzeki i wybudowano część śluz w materiałach trwałych (kamień i cegła) – m. in. śluzy w Mikołajewie i Drawsku. Roboty trwały do 1898 r. Dalsze usprawnienia drogi wodnej przeprowadzono na początku XX w. W latach 1912-1916 zrealizowano m. in. śluzy Lipica, Pianówka, Rosko, przebudowano śluzę Mikołajewo i wykonano jazy na Dolnej Noteci, m. in. na odcinku Lipica – Krzyż. W 1918 r. Kanał Bydgoski znalazł się w Polsce, zaś reszta drogi wodnej Wisła – Odra została po osi przecięta granicą państwową – co osłabiło jej znaczenie. Mimo to uznano ją za najsprawniejszą i najpiękniejszą sztuczną drogę wodną Rzeczypospolitej. Drogę tę obsługiwały z obu stron dwie załogi – po południowej stronie polska, po północnej niemiecka.

Dokończenie opisu w załączniku nr 1

Sytuacja: Stopień wodny „Pianówka” znajduje się na 136,24 km drogi wodnej Wisła – Odra, na rzece Noteć Dolna. Jest to stopień położony w odległości ok. 6 km na zachód od Czarnkowa z dojazdem ok. 1 km ze wsi Pianówka. Stopień wodny służy do utrzymywania żeglowności na Dolnej Noteci na odcinku od śluzy nr 15 – Lipica do śluzy nr 16 Pianówka.

Wykaz obiektów: Zespół zabudowy stopnia wodnego tworzą następujące obiekty: 1 – śluza, 2 – jaz, 3 – przepławka dla ryb, 4 – budynek mieszkalno-gospodarczy obsługi jazu, 5 – budynek mieszkalno-gospodarczy obsługi śluzy, 6 – budynek administracyjno-techniczny obsługi stopnia wodnego. Numery podane w opisie są zgodne z numerami naniesionymi na sytuacji stopnia wodnego.

Śluza (1): Śluza „Pianówka” jest to urządzenie hydrotechniczne służące do pokonywania skoncentrowanych spadków wody, które powstają na skutek jej piętrzenia przez jaz. Została ona zrealizowana jako pojedyncza śluza komorowa (jednokomorowa) konstrukcji ciężkiej. Wykonana jest zasadniczo z betonu i licówki ceglanej i kamiennej. Śluza składa się z komory oraz głowy górnej i głowy dolnej. Komora śluzy jest licowana cegłą klinkierową, krawędzie komory śluzy licowane są okładziną kamienną. Głowy śluzy (górna i dolna) wykonane są w konstrukcji betonowej z licowaniem ceglanym. W głowach śluzy umieszczone są kanały obiegowe służące do napełniania i opróżniania śluzy podczas śluzowania jednostek pływających. W każdej głowie znajdują się dwa kanały obiegowe umieszczone po obu stronach głowy. Kanały obiegowe są zamykane zasuwami uruchomianymi za pomocą mechanizmów ręcznych zlokalizowanych przy głowach śluzy (łącznie 4 mechanizmy). Głowy śluz (górna i dolna) wyposażone są we wrota wsporne otwierane i zamykane mechanizmami ręcznymi umieszczonymi po każdej stronie głowy śluzy (łącznie 4 mechanizmy). Wrota wsporne wykonane zostały pierwotnie w konstrukcji stalowej nitowanej (obecnie spawano-nitowanej). Wzdłuż komory śluzy rozmieszczone są urządzenia do cumowania jednostek pływających oraz drabinki umożliwiające wejście lub zejście do jednostki pływającej znajdującej się w komorze śluzy. W celu zabezpieczenie górnych krawędzi komory śluzy zamocowano wzdłuż komory płyty żeliwne. Nad wrotami śluzy umieszczono stalowe pomosty wykonane z ażurowych płyt stalowych zabezpieczone barierkami, umożliwiające przejście personelu z jednej strony śluzy na drugą. Podstawowe parametry śluzy: długość użytkowa komory – 57,40 m, szerokość użytkowa komory – 9,60 m, rzędna progu głowy górnej – 36,76 m n.p.m. Kr. (wg poziomu odniesienia Kronsztadt), rzędna progu głowy dolnej – 36,76 m n.p.m. Kr., rzędna górnej krawędzi wrót dolnych – 41,50 m n.p.m. Kr., rzędna górnej krawędzi wrót górnych – 41,56 m n.p.m. Kr. Na jedno śluzowanie zużywa się ok. 1070 m³ wody.

Jaz (2): Jaz jest to urządzenie hydrotechniczne, które służy do piętrzenia wody do zadanego poziomu na górnym stanowisku oraz do przepuszczania wód powodziowych. W przypadku awarii śluzy jaz może przepuszczać również jednostki pływające. Przyczółki i filary nurtowe jazu Pianówka wykonane są w konstrukcji betonowej z okładziną ceglaną i kamienną. Jaz wsparty jest na dwóch przyczółkach oraz dwóch filarach nurtowych – tworzy to trzy przęsła jazu, w tym jedno przęsło żeglugowe. Filary jazu od wody górnej licowane są okładziną wykonaną z bloków kamiennych. Nad przyczółkami i filarami jazu zbudowany jest most jazowy. Na moście ułożone jest torowisko, na którym przemieszczany jest dźwig żurawiowy jednoramienny (ramię podwójne sprzężone) do zakładania i wyjmowania zasuw. Wyjęte zasuwy ustawiane są na wózkach i wywożone na brzeg po specjalnym torowisku. Przęsła podzielono słupkami stalowymi, (kładzionymi), między którymi zakładane są zasuwy do zamykania lub zwiększania przepływu wody. Słupki wykonane zostały z podwójnych dwuteowników NP 260. Światło przęsła żeglugowego podzielone jest za pomocą 4 słupków na 5 części, natomiast pozostałe przęsła są podzielone na 4 części każde. Zasuwy stalowe wyposażone są w kółka które ułatwiają opuszczanie i wyjmowanie (każda zasuwa posiada 4 kółka). Zasuwy zakładane i wyjmowane są za pomocą specjalnego dźwigu umieszczonego na torze zlokalizowanym na pomoście jazu.

Dokończenie opisu w załączniku nr 1

<p>14. Kubatura: Zespół budowli hydro-technicznych - jaz, śluza, przepławka dla ryb i budynków o przeznaczeniu mieszkalnym oraz gospodarczym – nie określa się</p>	<p>16. Powierzchnia użytkowa: Obszar o powierzchni ok. 1 ha zajmowany przez awanporty, budowle hydrotechniczne i zabudowania</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne: Stopień wodny do regulacji poziomu wody dla żeglugi i przepuszczania wód powodziowych: śluza, jaz, przepławka dla ryb oraz zabudowa mieszkalna</p>	<p>17. Użytkowanie obecne: Utrzymany tradycyjny program użytkowy stopnia wodnego (hydrozespołu) na drodze wodnej Wisła - Odra</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.)</p> <p>Stopień wodny utrzymał kształt i zasadę działania nadane mu w okresie budowy. Prowadzone remonty urządzeń i budynków mają na celu utrzymanie sprawności stopnia wodnego. Prowadzone były prace zachowawcze i konserwacyjne śluzy, jazu i przepławki dla ryb. Wymieniono wrota śluzy na stalowe konstrukcji nitowanej. Zbudowano nowe pomosty nad wrotami śluzy. W latach 80. XX w. i w końcu lat 90. XX w. prowadzono remonty budynków. W latach 90. XX w. zamontowano na jazu i w pobliżu jazu urządzenia małej elektrowni wodnej. Urządzenia elektrowni zostały w większości zdemontowane. Obecnie pozostały tylko rury kierujące wodę na turbiny.</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Stan zachowania budynku mieszkalno-gospodarczego (4) – dość dobry. Stan zachowania budynku mieszkalno-gospodarczego (5) – bardzo dobry. Stan zachowania budynku administracyjno technicznego (6) bardzo dobry. Stan lica ceglanego przyczółków i filarów jazu – dostateczny (widoczne ubytki). Stan konstrukcji jazu dostateczny – widoczne liczne ślady korozji konstrukcji stalowych. Stan lica komory śluzy dobry. Nieliczne ślady korozji na wrotach śluzy. Stan techniczny przepławki dla ryb dość dobry – ubytki uzupełniane. Wyposażenie i instalacje sprawne.</p>	
<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Stopień wodny „Pianówka” zlokalizowany na rzece Noteci posiada wartości historyczne, techniczne i krajobrazowe. Zaleca się: W pobliżu śluzy umieścić trwałą tablicę informacyjną dotyczącą historii i znaczenia stopnia wodnego w dziejach drogi wodnej Wisła – Odra. Zachować bryły i elewacje budynków towarzyszących. Nie tynkować elewacji ceglanych i z muru pruskiego. Nie ocieplać elewacji drewnianych z zewnątrz – aby nie naruszyć autentyczności elewacji. Zachować oryginalny materiał pokrycia dachów - dachówkę ceramiczną. Nie stosować na pokrycia dachów współczesnych materiałów (ondulina, gont bitumiczny itp.). Zachować oryginalną stolarkę. Zachować gabaryty i zasadę działania urządzeń stopnia wodnego: śluzy, jazu, przepławki dla ryb. Zdemontować pozostałości urządzeń małej elektrowni wodnej. Stopień wodny wraz jego zabudową objąć ochroną prawną – wpis do rejestru zabytków. Wszelkie prace remontowe i budowlane prowadzić w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.</p>			

21. Akta archiwalne i źródła ikonograficzne (rodzaj, numer i miejsce przechowywania)

- Operat wodnoprawny. Hydrowęzeł Pianówka – Piętrzenie Rzeki Noteci w km 136 + 240 Drogi Wodnej Wisła – Odra. Opracował Bogusław Gajewski. Poznań – czerwiec 2000 - w Archiwum Zarządu Zlewni Noteci z siedzibą w Bydgoszczy.
- Dokumentacja archiwalna z lat 1899 – 2000 – w Archiwum Zarządu Zlewni Noteci z siedzibą w Bydgoszczy,

22. Bibliografia

- Dohnalowa Teresa, Rozwój transportu w Wielkopolsce 1816 -1914. Warszawa – Poznań 1976.
- Rogalski Bogumił, Inżynieria wodna Kanału Bydgoskiego. [w:] Nautologia. Kwartalnik. Polskie Towarzystwo Nautologiczne, 1984, nr 1 (73)
- Winid Walenty, Kanał Bydgoski. Warszawa 1928.

23. Uwagi różne

Opracowanie niniejsze zostało wykonane ze środków finansowych Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu

24. Opracowanie karty ewidencyjnej

tekst ...

prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 12 lipca 2007 r.
imię, nazwisko, data, podpis

GB

plany, rysunki

prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 16 lipca 2007.r.
imię, nazwisko, data, podpis

GB

zdjęcia fotograf.

prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 14 kwietnia 2007 r.
imię, nazwisko, data, podpis

GB

miejsce przechowywania negatywów Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Poznaniu
KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Załączniki

- 1 – dokończenie opisu,
- 2÷6 – dokumentacja fotograficzna,
- 7 – sytuacja oraz dokumentacja rysunkowa,
- 8÷10 - dokumentacja rysunkowa,

1. Miejscowość P I A N Ó W K A	2. Obiekt STOPIEŃ WODNY NR 16 DROGI WODNEJ WISŁA – ODRA - ZESPÓŁ	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Dokończenie opisu - Verte !
--	---	---

Dokończenie opisu rubryki 12

W latach 40. XX w. Niemcy podjęli koncepcję rozbudowy i modernizacji tego szlaku wodnego jako dogodnego do transportu surowców i produktów rolnych z podbitych ziem. Zamiar ten nie został zrealizowany. Na szlaku pozostały tylko pojedyncze budynki z tego okresu służące zazwyczaj jako miejsce pobytu wartowników i kontroli. W 1945 r. droga wodna Wisła – Odra stała się całkowicie polską drogą, co nie poprawiło zasadniczo jej stanu. Po wojnie przeprowadzone były doraźne prace remontowe, brak jednak dotąd pełnego programu gospodarczego i remontowego.

Dokończenie opisu rubryki 13:

Dźwig jest przesuwany wzdłuż konstrukcji jazu za pomocą napędu ręcznego, a jego mechanizm unoszący napędzany jest również ręcznie. Zasuwy umieszczone na wózkach ustawia się na dwóch torach poza koroną jazu. Wózki przemieszczane są ręcznie. Na konstrukcji pomostu znajduje się urządzenie o napędzie ręcznym do układania słupków stalowych między przęsłami jazu celem przepuszczenia wód powodziowych lub jednostek pływających przez przęsło żeglowne. Pomost jazu nad przęsłem żeglownym jest skonstruowany w taki sposób, że może być on przesunięty znad światła przęsła po specjalnym torze zbudowanym wzdłuż korony jazu. Takie przesunięcie umożliwia przepłynięcie jednostek pływających przez jaz. Konstrukcja pomostów i ruchomego przęsła jazu pierwotnie była stalowa nitowana, obecnie w większości pozostała nitowana, natomiast elementy nowe wykonane są w konstrukcji spawanej. Parametry jazu: światło przęseł piętrzących wynosi: dwa przęsła o szerokości 7,96 m, światło przęsła żeglugowego 10,00 m (co daje łącznie 25,92 m). Wysokość piętrzenia (spad) 1,55 m. Maksymalny przepływ przez jaz 138,0 m³/s. Światło między słupkami 1,80 m. Wymiary zasuw: 1,90 x 1,50 m. Wymiary szandorów: 1,90 x 0,60 m. Główne rzędne jazu w układzie Kronsztad: próg jazu 37,33 m n.p.m., rzędna poszuru za progiem 36,62 m n.p.m., korona przyczółków prawego 42,12 m n.p.m., lewego 41,88 m n.p.m.

Przeprawka dla ryb (3): Przeprawka dla ryb służy do umożliwienia rybom pokonania stopnia wodnego w górę rzeki. Przeprawka zlokalizowana jest po stronie przęsła żeglugowego jazu. Wykonana jest w konstrukcji mieszanej wielokomorowej. Wlot licowany kamieniem, ściany kanału przeprawki ceglane z betonowym uzupełnieniem ubytków, częściowo otynkowane. Przegrody komór przeprawki betonowe. Światło przeprawki wynosi na wlocie 2,00 m. Przeprawka posiada 8 komór z otworami w przegrodach skonstruowanych tak, że po pokonaniu 1/8 spadku jazu t.j. ok. 20 cm, ryba płynąca pod prąd może odpocząć w komorze przeprawki w spokojnej wodzie. W ten sposób ryba pokonuje kolejne stopnie przeprawki i może znaleźć się powyżej stopnia wodnego.

Budynek mieszkalno-gospodarczy (4) obsługi jazu położony jest na lewym (południowym) brzegu Noteci (w okresie międzywojennym był to obiekt zlokalizowany po stronie polskiej). Budynek jest murowany z cegły, otynkowany. Drewniany dach pokryty jest dachówką ceramiczną. Strop nad parterem drewniany, strop nad piwnicą ogniotrwały. Schody na poddasze drewniane, schody do piwnicy ogniotrwałe. Podłogi drewniane. Stolarka wymieniona. Budynek założony jest na planie dwóch zwartych prostokątów dostępny wejściem od północy, podpiwniczony, parterowy z użytkowym poddaszem. Dach o spadku ok. 35°. Elewacje otynkowane, nie posiadają detali architektonicznych – jedynie otwory okienne i drzwiowe posiadają wykończenie ceglane. Instalacje: elektryczna, odgromowa, woda z ujęcia własnego, gaz z butli, ogrzewanie piecowe. Stan obiektu dość dobry.

Verte!

Wkładkę założył: Prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 27 lipca 2007 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Poznaniu

Dokończenie opisu rubryki 13

Budynek mieszkalno-gospodarczy (5) obsługi służby zlokalizowany jest na prawym brzegu po północnej stronie stopnia wodnego – przy służie (dawna strona niemiecka). Obiekt jest murowany z cegły, otynkowany. Dachy drewniane kryte są dachówką ceramiczną. Stropy drewniane, tylko nad piwnicą strop ogniotrwały. Schody na poddasze drewniane, schody do piwnicy ogniotrwałe. Podłogi drewniane oraz płytki ceramiczne. Stolarka wymieniona. Budynek założony na planie dwóch zwartych prostokątów. (Część gospodarcza na planie mniejszego, funkcję mieszkalną i pokój służbowy rozplanowano na rzucie prostokąta większego.) Budynek jest parterowy, podpiwniczony, z użytkowym poddaszem. Część gospodarcza posiada podcień od strony południowej. Dachy strome o spadku ok. 42°, nad częścią mieszkalną dwupołaciowy, nad gospodarczą trójpółaciowy z lukarną. Elewacje gładko otynkowane – bez detali architektonicznych. Instalacje: elektryczna, odgromowa, wodna z własnego ujęcia, szambo, ogrzewanie piecowe, gaz z butli. Stan obiektu bardzo dobry.

Budynek administracyjno-techniczny (6) obsługi stopnia wodnego – położony jest między jazem i służą. Budynek posiada ściany drewniane na fundamencie ceglanym. Dach o konstrukcji drewnianej kryty onduliną. Strop drewniany. Schody drewniane. Podłogi drewniane. Stolarka drewniana – oryginalna z epoki. Budynek założony na planie litery „L” posiada skrzydło magazynowe z wejściem od północy i zachodu oraz skrzydło administracyjne z wejściem przez ganek – od północy. Budynek jest parterowy, niepodpiwniczony z użytkowym poddaszem. Dachy strome o spadku ok. 45°, dwuspadowe. Elewacje oszalowane deskami. Jedyne detale architektoniczne stanowią stolarka i profilowany ganek na jednym słupie. Instalacje: odgromowa, elektryczna, telefoniczna, ogrzewanie piecowe. Stan techniczny bardzo dobry.

1. Miejscowość

PIANÓWKA

2. Obiekt **STOPIEŃ WODNY NR 16**
DROGI WODNEJ
WISŁA – ODRA - ZESPÓŁ

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Dokumentacja fotograficzna - Verte !

1. Dom mieszkalny pracownika obsługi jazu, elewacja pñ.-wsch., fot. 6809.
2. Dom mieszkalny pracownika obsługi śluzy, widok od wsch., fot. 6784.
3. Dom mieszkalny pracownika obsługi śluzy, widok od pñd.-wsch., fot. 6787.

Wkładkę założył: Prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 27 lipca 2007 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Poznaniu

4. Budynek administracyjny, widok od zach., fot. 6798.

6. Budynek administracyjny – elewacja pld.-wsch., fot. 6775.

5. Budynek administracyjny – elewacja pld.-zach., fot. 6794.

7. Budynek administracyjny i śluza, widok od pld.-zach., fot. 6793.

1. Miejscowość

PIANÓWKA

2. Obiekt **STOPIEŃ WODNY NR 16**
DROGI WODNEJ
WISŁA – ODRA - ZESPÓŁ

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Dokumentacja fotograficzna - Verte !

8. Komora śluzy, widok w stronę głowy górnej, fot. 6791.
9. Śluza, wrota w głowie górnej, widok od strony komory śluzy, fot. 6693.
10. Śluza – głowa górna, widok wrót od strony wody górnej, fot. 6783.

Wkładkę założył: Prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 27 lipca 2007 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Poznaniu

11. Śluza, wrota w głowie górnej, po lewej mechanizm do otwierania i zamykania wrót, po prawej mechanizm do otwierania i zamykania kanałów obiegowych, fot. 6787.

12. Śluza – wrota w głowie dolnej, widok od strony komory śluzy, fot. 6786.

14. Śluza – widok głowy dolnej od strony dolnego awanportu, fot. 6789.

1. Miejscowość

PIANÓWKA

2. Obiekt **STOPIEŃ WODNY NR 16**
DROGI WODNEJ
WISŁA – ODRA - ZESPÓŁ

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Dokumentacja fotograficzna – Verte!

15. Jaz – widok od wody górnej (od płn. na stronę płn.-wsch.), fot. 6802.

16. Jaz – widok od wody dolnej, fot. 6808.

17. Jaz – widok przęsła ruchomego, fot. 6768.

Wkładkę założył: Prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 27 lipca 2007 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Poznaniu

18. Jaz, widok wzdłuż pomostu jazu, fot. 6773.

19. Jaz, widok od wody dolnej, widoczne urządzenia prowadzące wodę na turbiny zlikwidowanej małej elektrowni wodnej, fot. 6796.

19. Jaz, widok od wody górnej, fot. 6803.

21. Jaz, widok od wody dolnej, widoczne urządzenia prowadzące wodę na turbiny zlikwidowanej małej elektrowni wodnej, fot. 6765.

1. Miejscowość

PIANÓWKA

2. Obiekt **STOPIEŃ WODNY NR 16**
DROGI WODNEJ
WISŁA – ODRA - ZESPÓŁ

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Dokumentacja fotograficzna - Verte !

22. Jaz – tory dla wózków do transportu zastawek jazu
oraz dla dźwigu do zakładania i wyciągania zastawek jazu, fot. 6781.

23. Jaz – barierka i filar widziany z pomostu jazowego, fot. 6776.

24. Wózki do transportu zastawek jazu, fot. 6779.

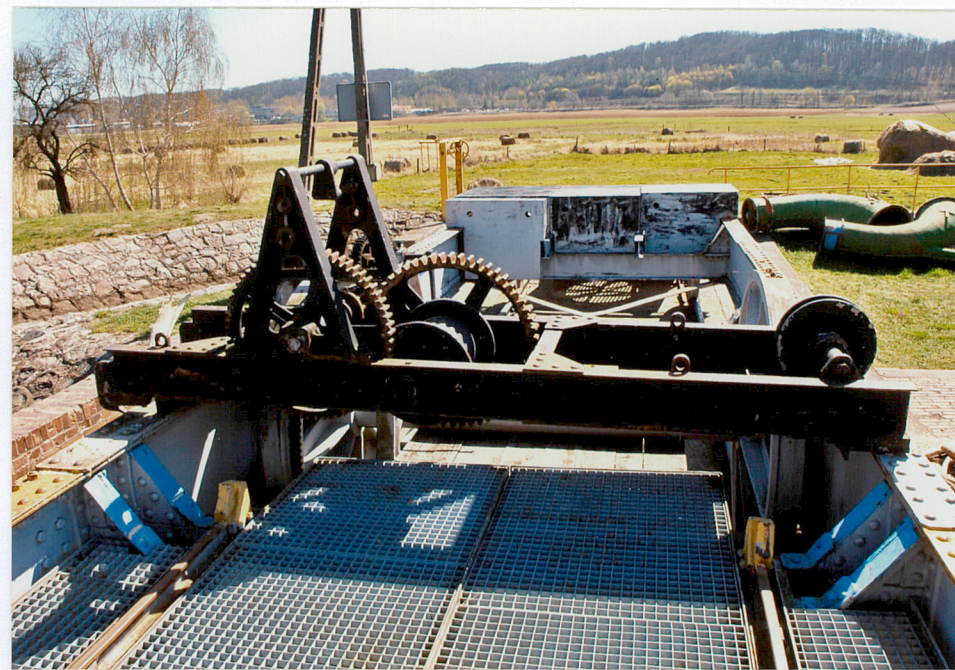
Wkładkę założył: Prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 27 lipca 2007 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Poznaniu

25. Wózki z zasuwami jazu, fot. 6801.

27. Jaz – dźwig do zakładania i podnoszenia zasuw jazu, fot. 6774.

26. Jaz – przęsło ruchome, widoczne urządzenie do kładzenia i podnoszenia słupków między filarami jazu, fot. 6804.

28. Jaz – przęsło ruchome, widoczne urządzenie do przesuwania przęsła, fot. 6772.

1. Miejscowość

PIANÓWKA

2. Obiekt **STOPIEŃ WODNY NR 16**
DROGI WODNEJ
WISŁA – ODRA - ZESPÓŁ

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Dokumentacja fotograficzna - Verte !

29. Przeławka dla ryb, widok od wody górnej, widoczne urządzenie do zakładania zamknięć remontowych – szandorów, fot. 6805.
30. Przeławka dla ryb, fragment dolny – widok od wody dolnej, fot. 6766.
31. Przeławka dla ryb, fragment dolny – widok od wody górnej, fot. 6807.

Wkładkę założył: Prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 27 lipca 2007 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Poznaniu

32. Przeławka dla ryb, widok w kierunku wody górnej, widoczne urządzenie do zakładania zamknięć remontowych – szandorów, fot. 6767.

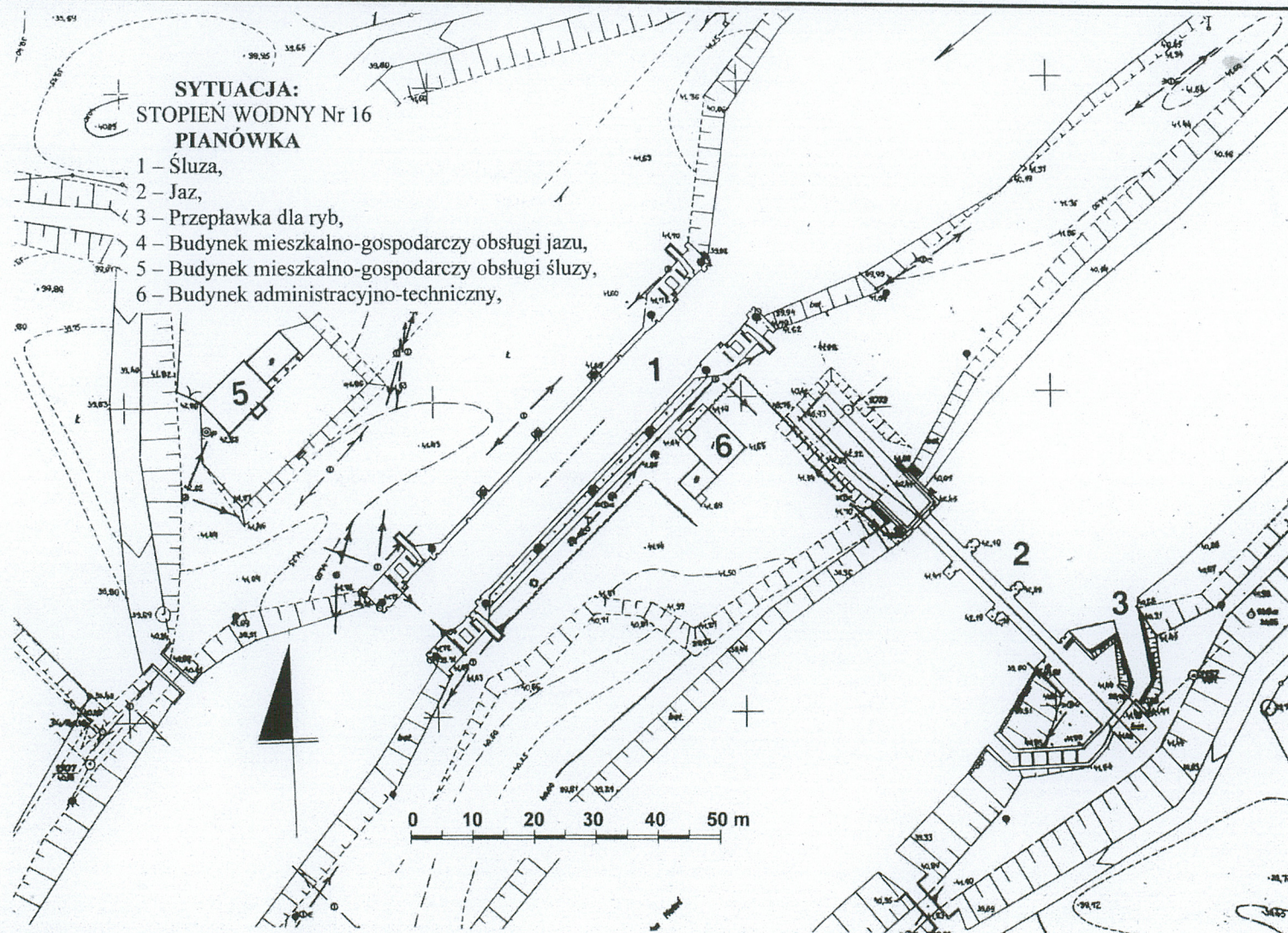
1. Miejscowość

PIANÓWKA

2. Obiekt **STOPIEŃ WODNY NR 16**
DROGI WODNEJ
WISŁA – ODRA - ZESPÓŁ

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

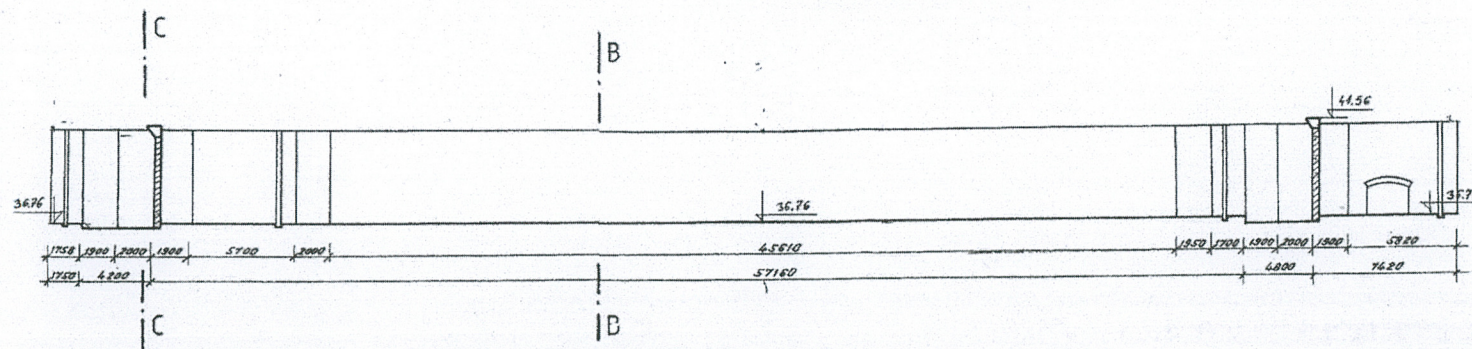
Sytuacja oraz dokumentacja rysunkowa - Verte !

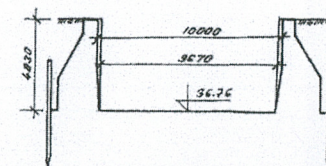
Wkładkę założył: Prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 27 lipca 2007 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Poznaniu

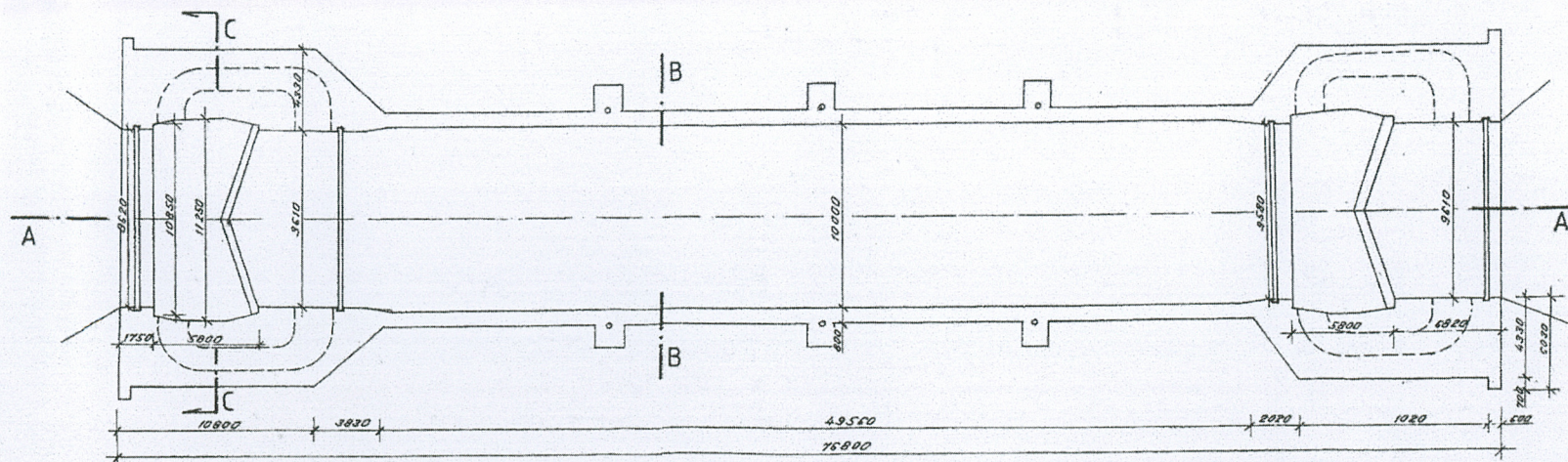
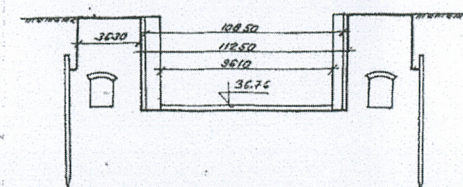
PRZEKRÓJ A-A

B-B

C-C

STOPIEŃ WODNY Nr 16
 ŚLUZA PIANÓWKA
 Skala: 1 : 400

1. Miejscowość

PIANÓWKA

2. Obiekt **STOPIEŃ WODNY NR 16**
DROGI WODNEJ
WISŁA – ODRA - ZESPÓŁ

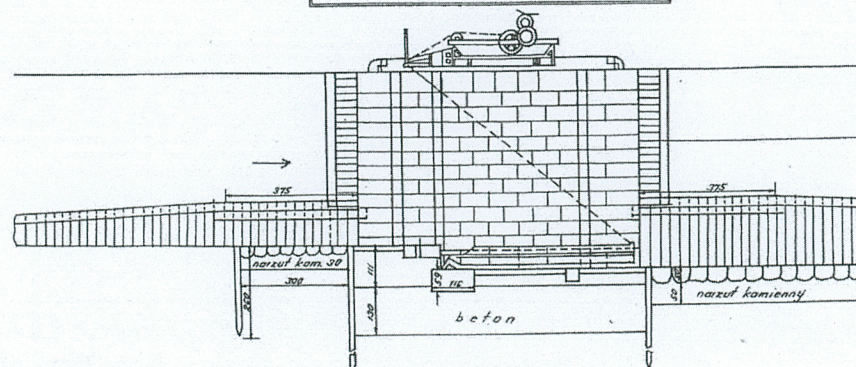
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Dokumentacja rysunkowa - Verte !

WZP.17.07.2007.44

Przekrój przez pomost ruchomy

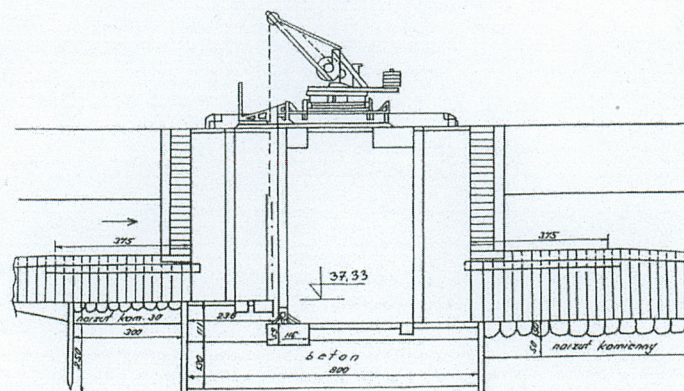
i widok na filar

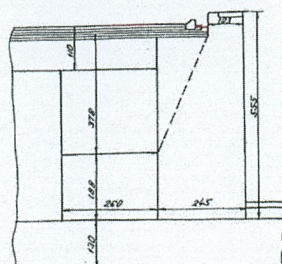
STOPIEŃ WODNY Nr 16
JAZ PIANÓWKA
Skala: 1 : 200

Przekrój przez pomost stały

i widok na przyczółek

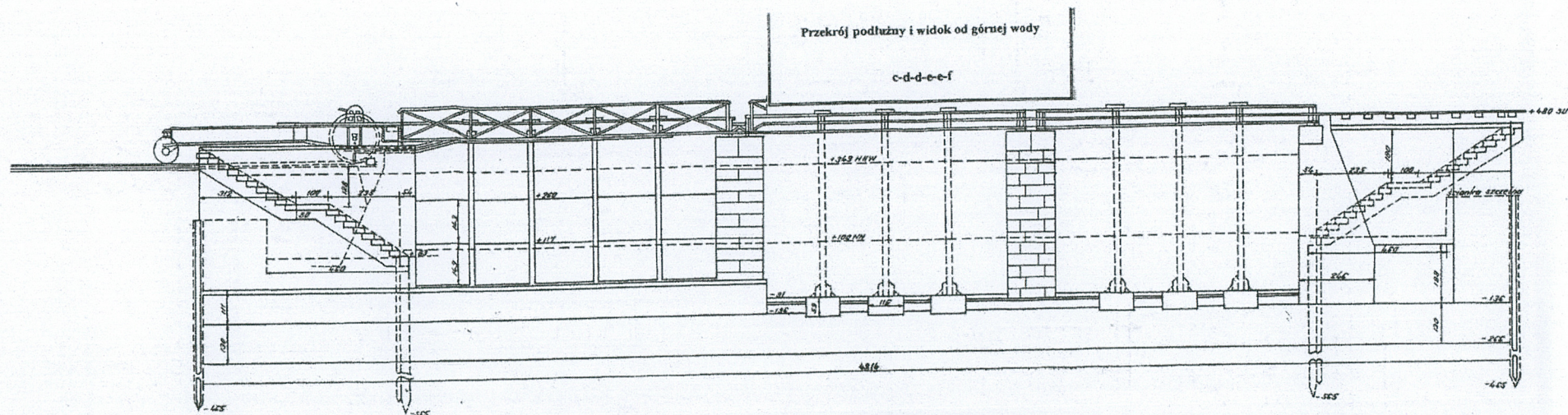

PRZĘKRÓJ a-b

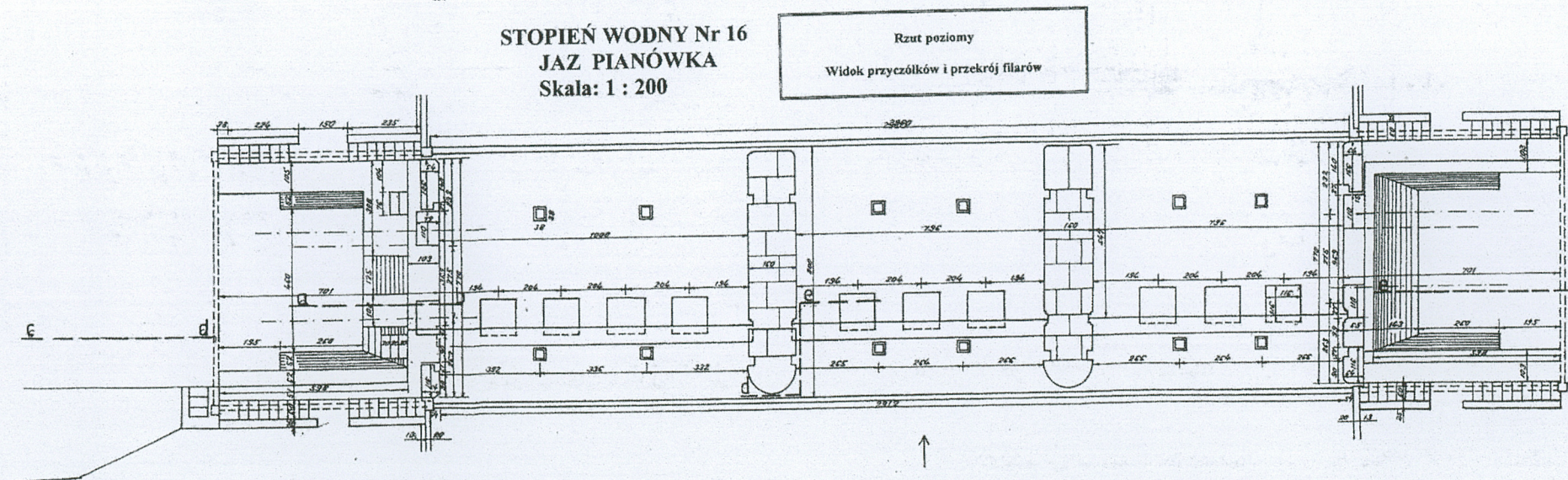

Wkładkę założył: Prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 27 lipca 2007 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Poznaniu

STOPIEŃ WODNY Nr 16
JAZ PIANÓWKA
Skala: 1 : 200

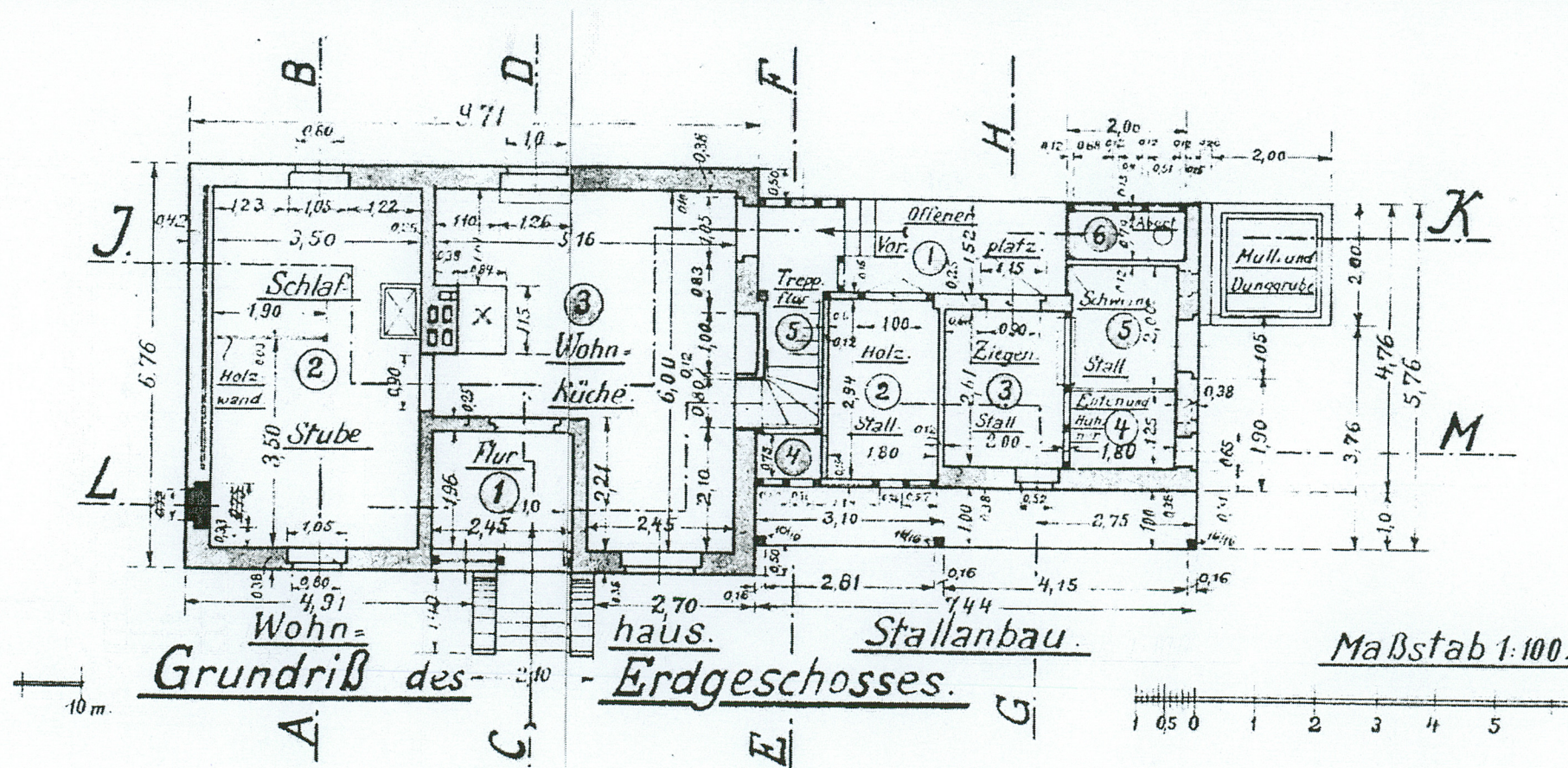
1. Miejscowość

PIANÓWKA

2. Obiekt STOPIEŃ WODNY NR 16
DROGI WODNEJ
WISŁA – ODRA - ZESPÓŁ

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

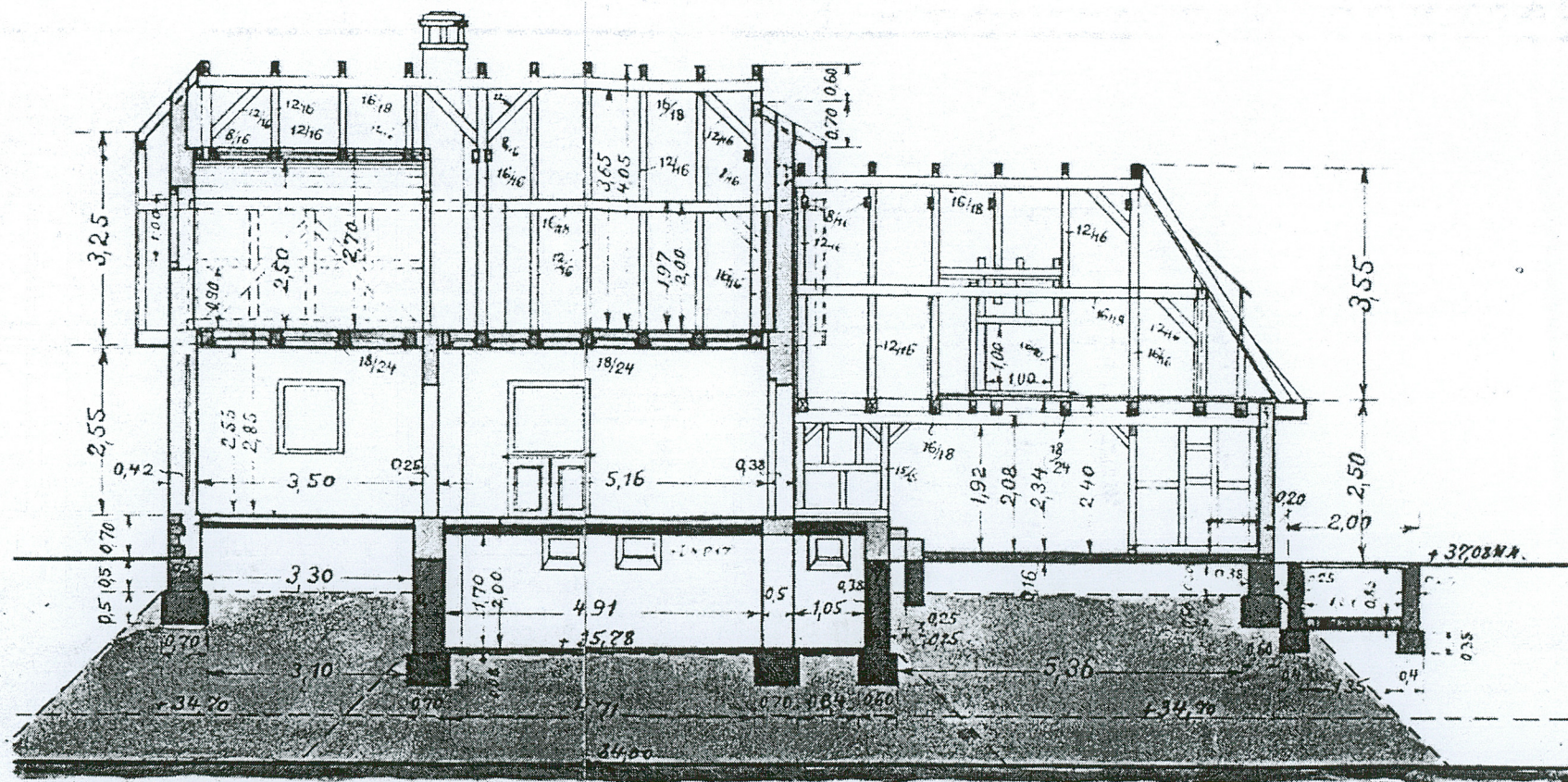
Dokumentacja rysunkowa - Verte !

Budynek mieszkalny – rzut przyziemia. Kserokopia oryginalnej dokumentacji z 1933 r. Skala: 1 : 100

Wkładkę założył: Prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 27 lipca 2007 r.

Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Poznaniu

Längsschnitt J-K.

Budynek mieszkalny – przekrój J - K. Kserokopia oryginalnej dokumentacji z 1933 r. Skala: 1 : 100

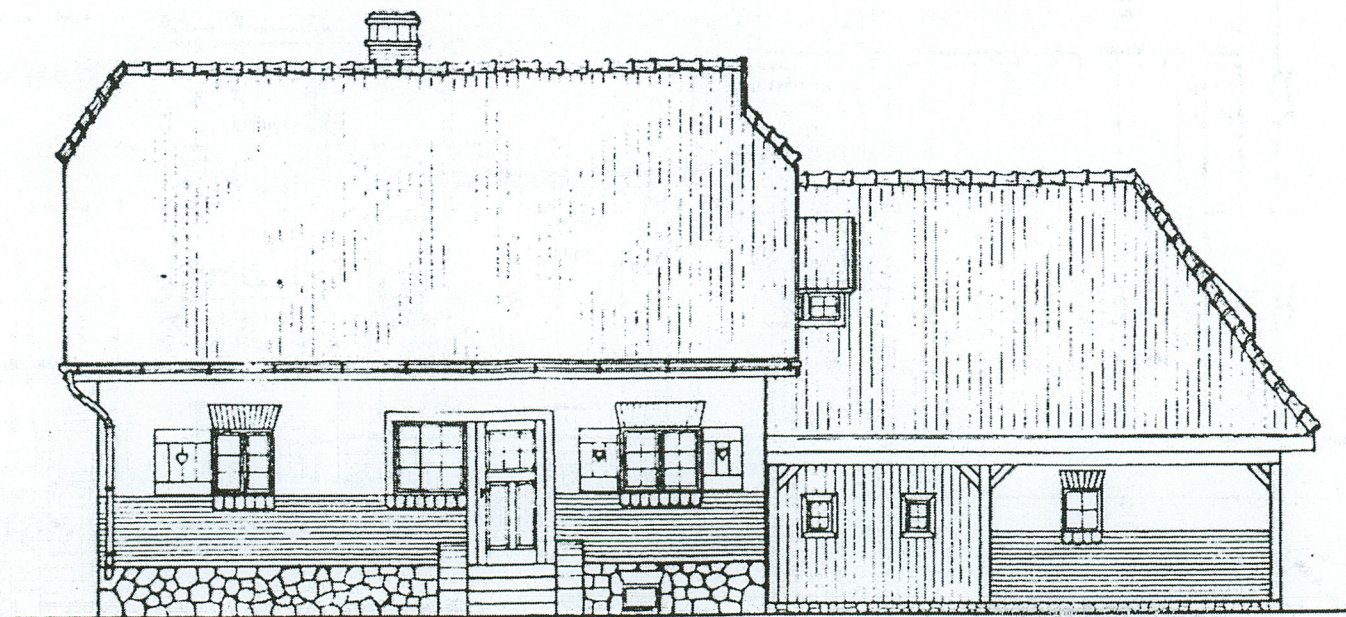
1. Miejscowość

PIANÓWKA

2. Obiekt **STOPIEŃ WODNY NR 16**
DROGI WODNEJ
WISŁA – ODRA - ZESPÓŁ

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

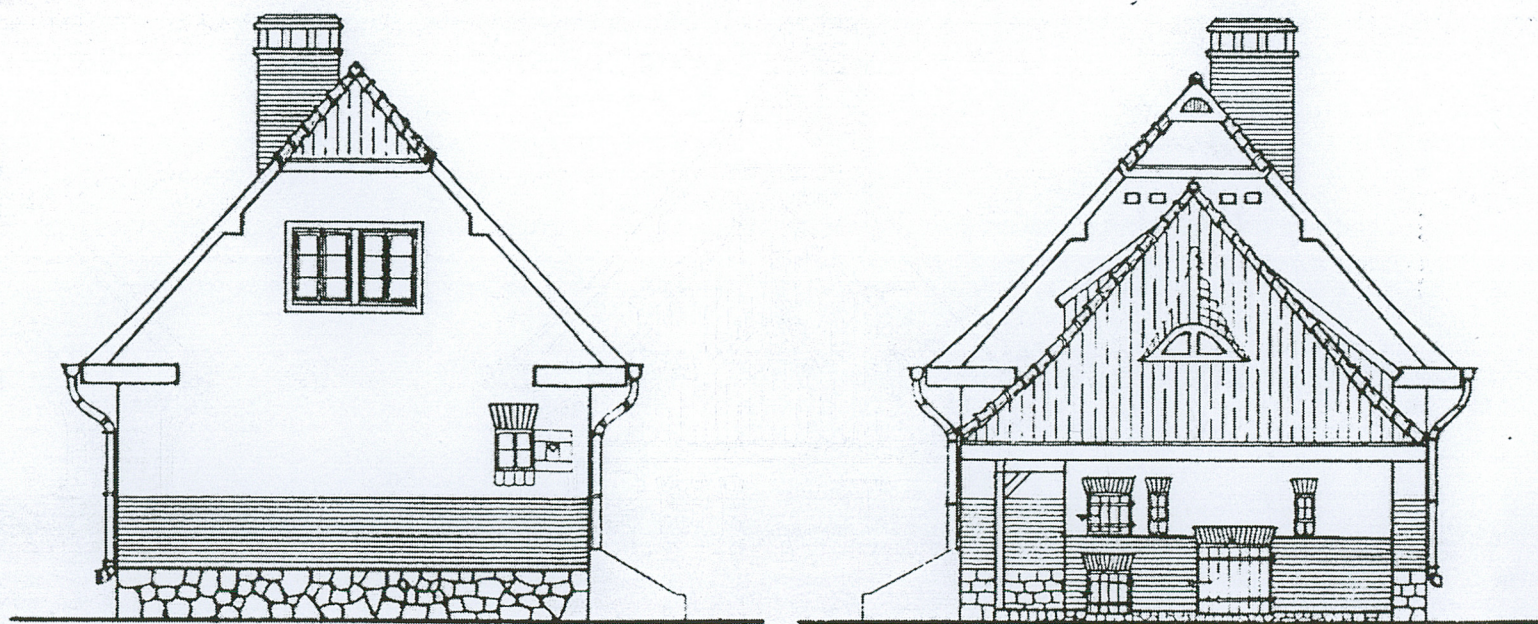
Dokumentacja rysunkowa - Verte !

Budynek mieszkalny – elewacja frontowa. Kserokopia oryginalnej dokumentacji z 1933 r. Skala: 1 : 100

Wkładkę założył: Prof. dr hab. inż. arch. Grażyna Balińska, 27 lipca 2007 r.a

Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Poznaniu

Budynek mieszkalny – widok elewacji szczytowych. Kserokopia oryginalnej dokumentacji z 1933 r. Skala: 1 : 100